

पल्यपि वा पुत्रः आ॒त्. गणि. १,०,१. — In der späteren Sprache 1) als nom. zu fassen und zu beziehen a) auf das grammatische Subject M. १, ७, ९. १२, २८. fgg. ३३. ५४. ३,२७. २२२. २२४. ५,७४ u. s. w. MBu. ३, २७२. HARI. ९७०३. R. १,२,२६. ८,१८. ९,६९. २४,१. ६१,१९. ७२,१०. २,६४,२१. १०४,५. RAGH. ३, २०. ४५. १२, ६४. SPR. (II) १८४. १२२४. ३४३५. ४४१४. ४३२८. ५०८०. ६२४४. ७३०५. fgg. ७३०८. fgg. VARĀH. Brh. S. ९,७. KATHĀS. १३, १११. १४, ३३. १८, २४६. २२, ११५. BRAHMA-P. IN LA. (II) ८७, ६. Rāgā-TAB. १, ३५. AK. २, ६, १, १४. BHĀG. P. १, १४, २७. PĀNĀT. १६३, १९. ĀK. IN LA. (III) ३४, २. क्रियमाणं तु पत्कर्म स्वयमेव प्रसिद्ध्यति *selbst d. i. ohne Beihilfe, von selbst* Vop. २४, ८. — b) auf das Prädicat: (Nala war) रुक्षिता धन्वन्तो श्रेष्ठः साक्षादिव मनुः स्वयम् MBu. ३, २०७५. २०८६. — २) als instr. zu fassen und zu beziehen a) auf das logische Subject (im instr. oder hinzuzudenken): पश्चार्थः पश्चवः सूष्णः स्वयमेव स्वयम्भुवा M. ४, ३९. होमः कर्तव्यः स्वयमन्वक्षम् ११, २२२. R. १, ५, ६. ज्ञाते लत्पर्णोनाहृते स्वयम् २, ५०, ३४. स्मृते पापे पापा स्वयम् ६४, ५६. ४१, ७. ८९, १७. ४, ३, १०. १२, १८. RAGH. २, ५६. MĀLATĪM. ७०, ५. SPR. (II) ४४४. ४१२७. ४६३८. KATHĀS. १०, ८५. १८, २१४. ३२७. ३७, ७१. ३९, ४४. ६७, ७७. SIN. D. २०४. — b) auf das grammatische Subject: मी कथं पश्यते दूष्यते। मित्रोऽस्तु स्वयमिव (von dir selbst) स्त्रेहादन्त्यमाश्रमवृत्तकम् || RAGH. १, ७०. — ३) auf einen gen. zu beziehen: पस्यास्तव पतिस्त्यक्तो राजा दशरथः स्वयम् (gehört zu तव) R. २, ३४, ५. मनसा काङ्क्षितं तस्य ममात्यागमनं स्वयम् (gehört zu मम) ३, १८, १८. पस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा SPR. (II) ५३७९. ज्ञातानां च स्वयं (so v. a. von selbst) वने M. ११, १४४. पतितानामुत्थाने स्वयम् VARĀH. Brh. S. ४६, २८. — ४) auf einen loc.: लगे स्थिते वा स्वयमेव सूर्ये VARĀH. Brh. S. ११६, १०. — ५) auf einen acc.: स्वयं च गृह्णमागतो माम् MBu. ३, १८६५. — Häufig am Anfange eines comp., insbesondere vor einem partic. praet. pass. P. २, १, २५.

स्वयमगुरुत्व n. *eigene Leichtigkeit* SPR. (II) ५८९३. — Vgl. स्वयंगुरुत्व.

स्वयमधिगत adj. *selbsterworben*: वित्त VARĀH. Brh. १३, ५.

स्वयमनुष्ठान n. *eigenes Vollbringen*: धर्म SPR. (II) ३९८७.

स्वयमार्जित adj. *selbsterworben*, — *verschafft*, — *gewonnen*: द्रव्य M. १, २०९. R. २, ४३, ४.

स्वयमवदीर्ण n. *eine natürliche Erdspalte* KAU. ३९.

स्वयमत्पत्ति adj. von selbst abgesunken: Ast TS. ४, ४, १, ३.

स्वयमगत adj. von selbst gekommen: °तमपि विधिनापक्षियते PĀNĀT. १३२, १८. fgg.

स्वयमत्पत्ति adj. von Natur löcherig: शर्करा KAU. ७२. KĀT. ČA. १७, ४, १५. eine best. Ishṭakā Ind. St. ४३, २४९. TS. ५, २, १, १. ३, २, १. ३, ३. ĀK. BA. ४, ३, १, ७. चिति ६, २, १, १. ३. — Vgl. अभिः.

स्वयमात्पत्ति adj. dass. ĀK. BA. ४, ५, ३.

स्वयमासन्तोकन n. *eigenhändiges Herbeischaffen eines Sitzes* HEM. JOGAS. ३, १२४.

स्वयमान्तुत adj. *selbsterbegebracht* M. ६, ११. R. २, २८, १६.

स्वयमिन्द्रियोचन n. *freiwilliger Samenerguss, Onanies* GOBU. ३, १, १२.

स्वयमीश्वर m. *sein eigener Herr, ein unumschränkter Gebeter* NBS. TĀP. UP. in Ind. St. १, १३३.

स्वयमीकृतलब्ध adj. durch eigene Anstrengung gewonnen M. १, २०८.

स्वयमुक्ति f. *eigene Aussage* WILSON.

स्वयमुज्ज्वल adj. von selbst strahlend: अर्चिस VARĀH. Brh. S. ४३, २२.

स्वयमुदित्ति adj. von selbst entstanden ĀK. BA. ५, ३, १, ६.

स्वयमुक्तिर्ण adj. von selbst herausgesprungen (ein Schwert aus der Scheide) VARĀH. Brh. S. ५०, ५.

स्वयमुद्घातिर्ण adj. von selbst geöffnet, — *aufgegangen*: Thür VARĀH. Brh. S. ४३, ७९.

स्वयमुपस्थित adj. von selbst genahrt, — *gekommen*: भार्या BRAHMĀVAT. P., ĀK. BRUNĀGANAMAKH. ६२ nach ĀKDRA. अप्तिः p. BHĀG. P. १, १३, १२.

स्वयमुपेति adj. von selbst herangetreten ĀK. BA. ३, ४, १, ६.

स्वयंपतित adj. von selbst abgesunken: Frucht KULL. zu M. ६, २१.

स्वयंपाठ m. der natürliche ursprüngliche Text Comm. zu TS. PĀT. १, २१ (आर्षः स्वं die richtige Lesart, d. i. आर्ष = स्वं).

स्वयंपाप adj. etwa sich selbst ein Leid zufügend: कृतमन्तः स्वयंपापे भवति TS. २, २, १, ३. = भात्त Comm.

स्वयंप्रकाश १) adj. von selbst offenbar, sich selbst offenbarend BHĀG. P. ४, ३, १६. — २) m. N. pr. eines Mannes: °तीर्थ Verz. d. B. H. No. ६३६.

°पति Notices of Skt MSS. २, २३२. fgg. HALL १०२. १३६. °योगीन्द्र १३१. °स-रस्ती १३७. °प्रकाशनन्दसस्ती ebend. und १६६. COLBR. Misc. Ess. १, ३३७. २, ४२.

स्वयंप्रदीर्ण = स्वयमवदीर्ण KĀT. ČA. ४५, १, १०.

स्वयंप्रभा १) adj. (f. आ) von selbst leuchtend MBu. २, ४३४. ३, १५६०. ६, २९५. १३, १४३. HARI. ७१९०. १३९२८. R. ५, ७, २०. ७, ११०, ५. BHĀG. P. ३, १६, २७. PĀNĀT. ४, ३, २१. — २) m. N. pr. des १४ten Arhant's der zukünftigen Utsarpini H. ५४. — ३) f. आ N. pr. einer Apsaras MBu. ३, १७४. einer Tochter Hemasāvarṇi's R. GOBU. १, ४, ७। ४, ३१, १७. १९. Maja's KATHĀS. २९, १५. fgg.

स्वयंप्रभु Verz. d. Oxf. H. ११, ६, १४ v. u. fehlerhaft: vgl. ४९, ६, ३३.

स्वयंप्रशीर्ण adj. von selbst abgesunken ĀK. BA. ५, ३, १, ५. PĀT. GĀB. २, ७.

स्वयंप्रस्तुति adj. selbstgepriesen ĀK. BA. ४, ६, १, १७.

स्वयंभृत adj. von selbst abgebrochen, — abgesunken KĀT. ČA. ४५, ३, ११. पराशट्टयासु भग्नासु ungenau so v. a. aus von selbst abgesunkenen Blättern bereitet R. २, २८, ११.

स्वयंभु Vop. २६, १६८. m. = भु Bez. Brahman's AK. १, १, ४, ११ (nach ĀKDRA. °भु). DvīrūPAK. im ĀKDRA. MBu. ३, १६६३२. R. ४, १३, ४४. २, ३०, २७. SPR. (II) ६४०८. ĀK. PĀNĀT. ४, २, ९. — Das adj. n. भु s. unter °भु.

स्वयंभु १) adj. = स्वयंभु MBu. १२, १२६५८. १३, १०१४. R. ६, १०२, १८. — २) m. als Bez. des १ten Manu (ĀKDRA. und WILSON) fehlerhaft für स्वयं. — ३) f. आ eine best. Stauda, = धूमपत्ता RĀGĀN. ५, ३२.

स्वयंभु Declin. Vop. ३, ६५. १) adj. durch sich selbst entstanden, — sciend, selbstständig VS. २, २६. २३. ६३. ४०, ८. मनु R.V. ४०, ८३, ४. TS. ५, १, १, ५. KĀTHOP. ४, १. WEBER, RĀMAT. UP. ३३४. ein Fürst AIR. BR. ४, १९. Wind (vgl. स्वभूति) SUČR. १, २४९, ९. ĀK. KATHĀS. २, १५. ĀK. und VISHNU ६३, ५४. = अतिरिक्त NAIGH. १, ३. von einem höchsten Wesen AV. ४, ४, ४४. १९, ५३, १०. ब्रह्म स्वयंभु Citat in NIR. २, १४. ĀK. BA. ४०, ६, ४, ११. ४३, ७, १, १. ४४, ५, २२. ७, १, २८. m. Bez. Brahman's H. २१। HALĀJ. १, ७. Ind. St. ३, ३१. ३९५. ३९४. ४, ३७४. M. १, ३, ६. ९२. १४, ३, ३९. ४, ४१३. १, १३८. MBu. ३, ११५. १२१९। १३, ४३७७. ४३८०. HARI. ३७. १२३१७. १४०७३. १४०८१. १४११९. R. १, १६, १. २, ११०, ३. R. GOBU. २, ३०, २९. ३, ३६, २०. ४, ४४, १२०. SUČR. १, १, १७. ६, ५. SPR. (II) ७०१३. VARĀH. Brh. S. ४३, ४२. ४८, २. Rāgā-TAB. १, ३४. ३, ५५.